

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 108614 18 Kž
Brčko, 06.12.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Maide Kovačević, kao predsjednika vijeća, Srđana Nedić i Dragane Tešić, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog N.M. iz B., zbog krivičnog djela Vanbračna zajednica sa maloljetnikom ili djetetom iz člana 213. stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbi Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 108614 18 K od 11.05.2018. godine, nakon sjednice vijeća sa koje je isključena javnost, održane dana 06.12.2018. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog i njegovog branioca Vanje Krndelj advokata iz Kancelarije za pravnu pomoć Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je

P R E S U D U

Uvažava se žalba Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa se preinačava presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 108614 18 K od 11.05.2018. godine u odluci o kazni, tako što sud optuženog N.M., za krivično djelo Vanbračna zajednica sa maloljetnikom ili djetetom iz člana 213. stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je oglašen krivim prvostepenom presudom, na osnovu iste zakonske odredbe, a uz primjenu članova 7., 41., 42., 43., 49., 50. stav 1. tačka b. i 51. stav 1. tačka e. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

U preostalom dijelu prvostepena presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 108614 18 K od 11.05.2018. godine, optuženi N.M., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Vanbračna zajednica sa maloljetnikom ili djetetom iz člana 213. stav 3. u vezi sa stavom 2. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa mu je sud, primjenom članova 7., 42., 43., 49., 60. i 61. istog zakona izrekao uslovnu osudu, kojom mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja se neće izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine ne počini novo krivično djelo.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, broj 34/13 i 27/14), optuženi je oslobođen obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

Na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oštećena je upućena da imovinskopravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac) zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji iz člana 300. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Na kraju žalbe tužilac je predložila da se žalba uvaži i preinači prvostepena presuda u dijelu odluke o kazni i to tako da se optuženom N.M. izrekne безусловna kazna zatvora, u granicama zakonom propisane kazne za to krivično djelo.

Branilac optuženog N.M., advokat Vanja Krndelj (u daljem tekstu branilac optuženog) podnijela je odgovor na žalbu tužioca, u kojem smatra da je žalba neosnovana u cjelosti, pa je predložila da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i pobijanu presudu potvrdi.

Na sjednicu vijeća ovog suda održanoj dana 06.12.2018. godine, sa koje je u skladu sa članom 235. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, isključena javnost radi zaštite interesa oštećene maloljetnice, pristupili su tužilac, optuženi i branilac optuženog.

Tužilac je izjavila da ostaje kod podnesene žalbe i prijedlogu iz iste.

Branilac je izjavila da ostaje kod odgovora na žalbu i prijedlogu da se žalba tužioca odbije kao neosnovana i pobijana presuda potvrdi.

Optuženi je izjavio da nije počinio navedeno krivično djelo, a da je priznao da bi dobio uslovnu osudu.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbom, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalba tužioca je osnovana.

Osnovano se žalbom tužioca prigovara da je prvostepeni sud nepravilno procijenio i odmjerio krivičnopravnu sankciju optuženom N.M. Prvostepeni sud je, kako se žalbom navodi, pri odmjeravanju krivičnopravne sankcije nepravilno utvrdio da nema otežavajućih okolnosti na strani optuženog, a da je istovremeno precijenio utvrđene olakšavajuće okolnosti.

Kao što i proizilazi iz obrazloženja pobijane presude, o čemu prvostepeni sud govori na strani četvrtoj iste, sud je u skladu sa članom 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opšta pravila za odmjeravanje kazne) vodio računa o okolnostima koje utiču da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti). Tako je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog cijenio da se radi o licu izuzetno lošeg imovinskog stanja, da se radi o socijalnom slučaju na ivici egzistencije, da je lošeg zdravstvenog stanja, da se kreće otežano uz pomoć štaka, u šta se uvjerio i ovaj sud, dok sud nije našao otežavajućih okolnosti. Nakon toga prvostepeni sud je zaključio da će se svrha kažnjavanja, kako na planu generalne tako i na planu specijalne prevencije propisane članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, postići izrečenom sankcijom. I ovaj sud smatra da je prvostepeni sud olakšavajućim okolnostima dao prenatlažen značaj, dok je propustio da utvrdi otežavajuće okolnosti na strani optuženog, na šta je ukazao i tužilac u žalbi, a koja se ogleda u činjenici da je protivpravnu radnju izvršenja navedenog krivičnog djela opisanu u izreci presude preduzeo dva puta. Svakom od tih preduzetih radnji ostvario je obilježje bića krivičnog djela za koje je oglašen krivim, pa je tu činjenicu kao višak inkriminacije prvostepeni sud trebao cijeniti kao otežavajuću okolnost, a ne istu potpuno zanemariti. Tačno je, što i branilac u odgovoru na žalbu navodi, da je optuženi neosuđivan, iako je zašao u šestu deceniju života, što je svakako olakšavajuća okolnost, međutim, i kada se ista dovede u vezu sa svim drugim olakšavajućim okolnostima ne može imati takav značaj i u toj mjeri kao što je istima dao prvostepeni sud. Sve te utvrđene olakšavajuće okolnosti su i po ocjeni ovog suda naročito olakšavajuće okolnosti u skladu sa članom 50. stava 1. tačka b. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i

Hercegovine jer ukazuju da se i ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. U skladu tim uvjerenjem ovaj sud je na osnovu člana 51. stav 1. tačka e. Krivičnog Zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine smatrao da se propisana kazna zatvora za navedeno krivično djelo u rasponu od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina, imajući u vidu naročito olakšavajuće okolnosti, može ublažiti pa je primjenom navedenih odredbi Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca. I ovaj sud smatra da sve utvrđene olakšavajuće okolnosti pružaju mogućnost da se optuženom izvrši ublažavanje kazne, ali ublažavanje iste po mjeri, a ne po vrsti, tako da je ovaj sud mišljenja da se propisana kazna zatvora može izreći ispod zakonom propisanog minimuma koji iznosi 6 (šest) mjeseci, jer olakšavajuće okolnosti ukazuju da se i ublaženom kaznom može postići svrha kažnjavanja. Upravo je kazna zatvora koju je izrekao ovaj sud ona vrsta i visina kazne koja odgovara i ličnosti optuženog, težini počinjenog krivičnog djela, kao i stepenu ugroženosti zaštićenog dobra odnosno braka, porodice i omladine u koju grupu krivičnih djela spada krivično djelo za koje je optužen oglašen krivim. Izrečenom kaznom će se u potpunosti postići svrha krivičnihopravnih sankcija propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i sa aspekta generalne i specijalne prevencije.

Kao što je naprijed rečeno prvostepeni sud je precijenio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, te propustio da utvrdi i otežavajuću okolnost koja stoji na strani optuženog, pa je pogrešno zaključio da će se uslovnom osudom kao mjerom upozorenja postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U konkretnom slučaju uvažavajući sve utvrđene okolnosti ovaj sud smatra da se svrha krivičnihopravnih sankcija može postići samo izrečenom kaznom zatvora.

U skladu sa naprijed navedenim činjenicama i okolnostima, ovaj sud je zaključio da je žalba tužioca osnovana, pa je istu uvažio i preinačio prvostepenu presudu u dijelu koji se odnosi na izrečenu kaznu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude, a u skladu sa članom 314. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Maida Kovačević